

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egész évre 6 frt — kr.
 Negyedévre 1 , 50 -
 Egy óra — , 50 .

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

Teleky-utca 15. sz.

HIRDETÉSEKET FELVESZ:

a kiadóhivatal és Surányi János könyvnyomdaiintézet

Egyes szám ára 12 kr.

Megjelenik minden vasárnap.

HALOTTAINK.

(Nov. 1.)

Halottaink a temetőben
 Nyugosznak csendesen,
 Nem háborítja évhosszanta
 Nyugalmuk senki sem.

Egy vizittel vagyunk adósok,
 Ma rójuk azt le mind,
 Fogadni készen: díszben állnak
 A kereszték ma kint.

A multhoz térdel a jelen le
 S tűnődik a jövőn,
 Ha majd sirjához egy újabb nép
 Így látogatni jön...

Nos? Akkor a vaskoszorút, mit
 Vett az öregapa:
 Ennek sirjára teszi fel majd
 A gyöngéd unoka.

Szávay Gyula.

Egy három-fertály-isten.

(Radó.)

A „Győri Közlöny“ czikkeiben megírta: Has Borona.

Őszinte elismeréssel találkozott kormányunk azon ténye, hogy Radót nevezték ki kormánybiztosnak, mert én régen ismerem őt és jóakaró figyelmemre méltattam mindig.

Meg is érdemelte.

Több nap mint kolbász.

Szakálláról látszik, hogy tekintélyes ember.

Hát még a hangja!

Nem oda Buda! Először Guarban hallottam őt szónokolni s szónoklata után megveregettem a vállát. Soha jobb beszédet nem hallottam, pedig már Demosthenes és Ciceró beszédeiben sok részem van. Quintiliánt pedig még Csiziközéből ismerem, ott volt ismétlőiskolás, mikor arra jártam. — Erős, mint a szegedi paprika.

Igaz, hogy ugyanezen soha nemhallottsági díshymnust már elmondtam néhány ízben, és pedig őnagyméltósága a püspök ur ő excellentiája komornikjának névestéjén a fentiszelt komornyik ur beszédére, mivel úgy hozta az illem magával, úgy szintén kegyelmes urunk a feledhetlen és emberfeletti nagyságu Lévy Henrik több rendbeli nagy ebédje után úgy máskor is, valamint Baross atyusról is, úgy sok rettegett hatalomról, azonban lassan járj, tovább érsz, mint az egyszerű költő mondja.

Nekem Radó tetszik. Tetszik, mint Katinak a pántlika, mondja a példabeszéd. — Hallottam azután sokszor őt s mindannyiszor kitűnt, hogy tévednek azok, kik őt félistennek nevezik, ő három-fertály-isten. Nagy, mint a babiloni torony Csanakon.

Midőn Győrré érkezék, így szólt kocsisának: „Hajts!“ — E szó jellemzé őt.

De különben is nagyszerű ember. Ember a talpán, mondja a nép. Van tíz millioma. Emellett úgy él, mint egy király, vagy egy elemi iskolai tanár. A kalapja gömbölyded. Olyan kalapot még soha nem láttam. Mellénye kínai szövetből való s erélyességet lehel magából. Czipője elegáns, sőt fekete. Olyan fekete. Olyan fekete czipőt még nem láttam, pedig láttam sokat.

Óriási munkásságot fejt ki. Reggel 5-kor fekszik le s már hajnali 4-kor fenn sétál. És pipál. Olyan pipát én még nem láttam. (Szerény ezézés.) — Hivatalnokai úgy félnek tőle, hogy a reszketéstől írni sem tudnak. Amellett szeretik. Szereti, mint kecske a káposztát, mondja a nép.

Nyáron ki szokott járni hajnalban a tóra s befagyott vízben fürdik. Olyan vizet én még nem láttam.

Szóval: Radó — Radó!

Ezzel meg van mondva minden. Azért én ajánlanám őfelségének, hogn Radót épen úgy, mint Tisza Lajost gróffá nevezze ki s adja neki a „rábai“ nevet, akként, mint nekem a kapuvárit, hadd legyünk kollegák. Annál kegyesebben ajánlom ezt, minthogy nekem semmibe nem kerül s fönn akarom tartani ezzel a Radóval a jó viszonyt.

Még egyszer ajánlom őt őfelsége kegyeibe.

Búsvári színigazgató levele Törtreményi igazgató társához.

Kedves kollega!

Tudatom veled utolsó levelező lapomon, hogy ha az ég és hitelezők engedik, legközelebb mozdítom társulatomat, — no hát mozdultunk.

Jaj de — hogy?! Rejtelmi titkárom egy garast sem hozott, — egy — sage egy bérletet tudott csinálni, azon is vásárfiát vett feleségének, máskülönben megverte volna. A kosztot magamra vállaltam (borzasztó sokat esznek az én tagjaim.) A kocsikra való pénzem meg volt, szegény feleségemnek utolsó gyémántgyűrűje (a minék arával még most is tartozom) uszik érte.

De képzeld! komikasom és az énekesnőm ott maradt, ezeket nachnaméval kell hozatnom. A piócák! a gazemberek! 10 frtot kértek a mozdulásra két hetes saison után. Nem keresnek semmit; s mégis 10! frt, hallatlan szemtelenség ugy-e?

Na, többit csak felraktam valahogy a málhás szekerekre, csupán a parasztanya színész-nőm káromkodott czudarul, mert azon a ladán, a melyiken ő ült, véletlenül sok szeg volt.

Hanem képzeld! a primo amorozom-nak derrogált ilyen kocsikra ülni s elidült gyalog. Tudom most elszakítja a zsvány a szinpadi czipőjét. — Mert csak egy pár van neki télen-nyáron, az is ebélasztin félczipő!

Tehát megindultunk. Alig megyünk azonban pár mértföldet, nyakunkon a zapor. Jesszus! hallatlan dolog! képzeld! A paradicsomom úgy összeázott, hogy most nem tudom Ember tragediájával mit csinállok?

Aztán képzeld azt is, a drámai primadonnám olyan náthás lett, hogy a csárdában, a hová bevászorogtunk, „börjuhust salátával“ így rendelt: „porju pust palácsával.“ No hallatlan! Most már sal... akarom mondani Évám sines. Képzeld! legjavában borozunk, midőn észre veszem, hogy a semmiházi, az a karmesterem szintén elmaradt. Megvagyok löve. Hallatlan! Pedig ezt az embert fájdalom! — pontosan fizetem; (nem zongorázik addig a zsvány, míg ki nem fizetem) és mégis lemaradt. Czudarság!

Azért hát kérlek, küld át a csehedet, adass inkább drámát, hogy legalább a „Kornevillei harangokkal“ adhassam tudtára a közönségnek, hogy itt vagyunk. Mert kérlek szépen ezek borzasztóan művelt emberek, csak operettet akarnak. Ember tragediáját most nem adhatom be nekik, mert a paradicsom valóságos csuszpajz lett. Éva személyesítőjét pedig aligha használhatom két hétig, folytonosan tüszköl. Hát küldd át kérlek a drámai színész-nődet meg egy erdőt és egy vasembert — majd ígérek nekik 5 frtot.

Most szervusz! Nem irok többet, mert szaladok Berger Salamonhoz, hátha lefözhethném pár forint erejéig, hogy azokat a zsványokat elhozassam.

Maradok barátod Búsvári.

U. i. Képzeld! most hallom, hogy a feleségem megszökött (hál Istennek) a jellemszínészemmel, a primóamorozómnak meg megdagadt a lába és egyenesen a kórházba ment — hát küldj ezek helyett is.

Fővárosi alaposság.

— Az „Egyetértés“ október 23-iki számából. —

M. KIR. OPERAHÁZ.

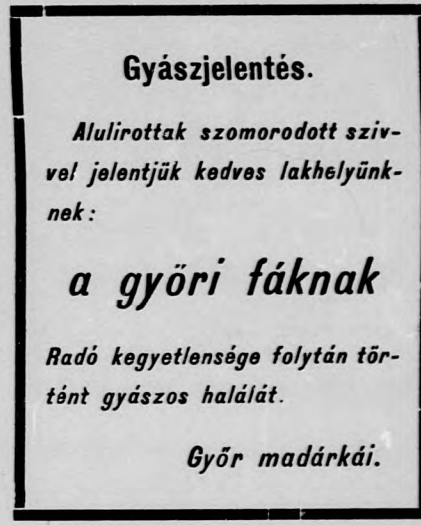
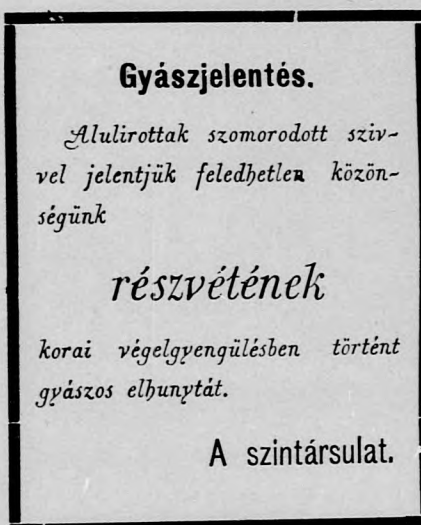
Budapest okt. 23-án.

Az operaház zárva.

Kezdeté 7 órakor.

Holnap, október 24-én stb.

HALOTTAK NAPJÁN.

KOLOS NAPIÁN.

Alkalmi mutatvány e héten megjelenő „kis naptár-“unkból.

„Távozni látjuk azon férfit, kiben másfél évtizeden át testületünk és városunk polgárságának azon tagját tanultuk tisztelni, ki vallásosságot a hazaszeretettel, vallási buzgalmat a felekezétek iránti toleranciával, igazságot a méltányossággal, hívatása követelte szigorú a gondos atya jóakarásával, szellemi fölényt az alázatossággal, tudomány iránti lelkesültséget az emberszeretettel, a rideg ész követelményeit a nemes szív érzelmeivel oly csodás módon tudott összhangba hozva tetteiben kifejezésre juttatni, hogy minden nyilatkozata, minden fellépésében ezen erkölcsi harmóniát, a legösszintőbb természetszerűséggel és mindenkit megnyerő modorral tudta enuntálni, úgy hogy az mindenkinek szeme előtt a maga egyszerűségében és éppen ezért erkölcsi nagyságának tökélyében önkénytelenül feltűnt.“ (Dr. Kautz szavai Vaszary Kolosról a városi közgyűlésen, mikor Vaszary leköszön a bizottsági tagságról.)

ELKÉSETT GRATULÁCZIÓ.

Kolos napján.

Éltették szóval, szép beszéddel
A megjelent urak,
Te meg fogadtad mosolyogva,
Mit azok mondtanak.

Azok elmentek; éltetésnek
Beszédnek vége van.
A pillanatnak láza volt csak,
Mely eltűnt, nyomtalan.

S te elvonultál erre újra
És tettél szótlanul,
Mit felir a halhatatlanság
S belőle a jövő tanul.

Coniugatio.

(Folytatás.)

I.

A szerb kölcsönt vett a harczra,
Érte mi is kezeskedtünk,
És ha nem csal minden jel, úgy
Girónkért még mi fizetünk.

II.

Bájos hölgyek, tisztelt urak!
Okosabbat nem tehettek,
Mínthogy élczes naptárunkra
Elő immár most fizettek.

III.

Elseje van, ma jönnek az
Ötpecsétes telt levelek,
Nagyot sóhajt Muki pinczér:
„Hej, talán csak ma fizetnek!”

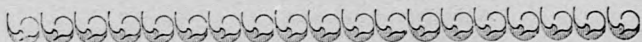
Somlyeaux.

A „H-k” szini bírálatából

az október 25. számból.

„Bárdi (Szeredi) hálás szerepének legkisebb mozzanatát is értékesítette. Szemforgatásai, mozdulatai, köhögései nem egy nőnek okoztak oldalnyílásokat. A Wiedemann sörházában egy asszonyságnak vacsora közben eszébe jutott valami szava, vagy taglejtése, hát kérem visszaröhögte szájából a gulyáslevest a tányérba.”
Edd meg a kritikádat, disznó!

Csuda Csilizközben.

Lap-zártakor vett távirat.

Csilizköz lakosságát lázas izgatottságban tartja azon körülmény, hogy sikerült nekik eleven tanfelügyelőt látni.

SZÜRETI TRÉFA.

Még a régi jó világban, mikor a nyomtató lónak nem kötték be a száját, azaz pardon! — mikor a szőlőszedőknek nem kellett énekelni, ha nem akartak is, hogy a szőlőt ne fogyaszthassák, — hát szüreten voltam egy kedves öreg urnál.

Alacsony termetű, köpczös, potrohos, kiborotvált állu, hosszubajuszu, porosz származásu volt az öreg ur, de magyar eszében, magyar ruhában járt, zsebében azzal a cifra sallangós dohányzacskóval, „mely a magyarnak egyik speciálitása, mint a németnek a tubakos pikszis”, — magyar konyhat tartott, magyarán ellátta a vendégeit és ha becsipett, együtt énekelte velük, hogy: „mégis hunczfut a nimet.” Magam sem hinném el, ha a saját füleimmel nem hallottam volna.

— Én mátyár vádjom, mert mátyár lány az enyim feleség, szeretem a paprikás szalonna, meg honvéd foltam ezer nótaszász nedfennőzban; — szokta volt az öreg ur mondani, ha azt vették szemére, hogy hát ő is német.

Szép derült őszi nap volt. A nap melegen sütött, mintha versenyezni akart volna az öreg ural, hogy ki tud jobban melegíteni: ő-e, a sugaraival, vagy öreg ur az óborával! A mosolygó égen alig volt egy-két szürke báránfelhő, mintha az ég is jó mulatságot kívánt volna nekünk; vagy talán mert előre nevetett

Emlékszel-e?

Emlékszel-e, midőn rózsás ajkad
Hosszu bucsucsókját lehelte rám?
Oh, mint fájt a válás az édeni
Boldog, ah de rövid perczek után!
Szótlanul néztem szép szemed égét,
Ajkad végre kifejezést talált —
Édes balzsam volt biztató szavad:
„Remélj! A jó isten majd csak megáld!”

Az élet sik tengerére szálltam,
Hányt-vetett sajkám horgonya — remény...
Annyi Scylla és Charybdis között
Végre biztos révbe vetődtem én;
De ah, kinél feltalálni véltem,
Boldogságom, az még csak most remél...
Isten nem jól értett meg kedvesem,
Megáldva nem én, hanem — te levél.

Somlyeaux.

azon, ami itten ma történni fog?! Meglehet! Hiszen az égben mindent előre tudnak!

A vidék minden „kitünősége” összegyűlt az öreg urhoz ezen a szép napon. A többek közt ott volt báró Gerley is, kinek Pest megyében van birtoka s ki nem is ösmerte az öreg urat. Hogy hogy került oda, nem tudom. Talán magával hozta valaki a meghívottak közül.

Ez a tiszteletre méltó báró ur legalább is egy-két évtizeddel megelőzte korát; mert már abban az időben úgy tudott henczezni és úgy tördelte az r betűt, mint egy mai dandy a vaczi-uteza aszfaltján, mikor csókot kért a Marrrcsától.

Ebéd alatt valami tizenegy párbajról beszélt, melyek mindenikében magát mondta győztesnek. Ami nagyon természetes. Hogy kikkel párbajozott, azt legnagyobb sajnálatomra nem tudom megmondani, mert én nem figyeltem a beszédére. Ezen ne csodálkozzanak önk csókratermett ajku szép olvasónőim, akik úgy oda figyelnek, ha párbajról van szó!

Meglehet, hogy én is oda figyeltem volna, de hát kérem — már kénytelen vagyok elárulni, — hogy az öreg ur gyönyörű szép leánya mellé ültetett.

Aztán kérem, ahol szép leány, jó bor, meg cigánymuzsikus van; — ugyan ki tudna ott — töltött káposzta közben — a báró ur üres beszédére figyelni?!

Knofelblüh Max

palesztinai posztai csikós dalaiból.

„Hallja-e, hallja-e szép violám.
Az arca, az arca, miért oly halavány,
Elvitték a szeretődöt,
Vigye el az ördög őket,
Gombház.
Ha leszakad, lesz más, stb.

Hern ze, hern ze, mei Feigele,
Ihne Pönem vörüm tün ze weisene,
Hat dach dei Geliebte betrógn,
Zoll ihn gleich der Schlag daschlagen.
Perlmütta!
Wenn de kans haszt, kaf da,
Ünd wenn de haszt, kaf de nix,
Zünczt krigszt vün mir güte
Wiksz!

SIRFELIRATOK.

(Az apci sirkertből.)

Rajcsik Imre hamvait
Földi maradványait
Takarja e sirkő
Nyugtassa a terem'ő.

Istenem, emlékezz meg rólam, aki
itt nyugszom Benned megboldogulva
ős Gáll Jánosról; Apcz mezőváros 1848-ik
bírója és a haza szeretett fia.

Garabonczyás Diák muzeumából.

— Ereklje. —

Hazafi Veray János.

A Haza Vándor Koszorús Költője
és Dalnoka.

Lelketeket megújítatók
Nyilik egy fényes Hazátok
Ujítsátok Lelketeket
Mit Istentől szereztetek.

Sok bünt ne kövesd
A jó Istent szeresd,
Igy jutol menyekben
Örök dicsőségben.

Kérjük a mi Istennünket
Segitse mi Nemzetünket
Mert hogy az ő Lelki Atyánk
Általa virágzik Hazánk.

Irtam Junius 28-án 1885-ben az Istenházában Poprádon.

Volt valaki, aki oda figyelt... Mikor a báró ur már minden párbajának a históriáját elbeszélte, akkor azokról kezdett beszélni, amik megtörténhettek volna, ha az illetők kihívják, akiknek valaha a tyukszemükre hágott. Hanem hát ezek, a báró ur szavai szerint — gyávák voltak. S hogy szavainak nagyobb nyomatékot adjon, neveket kezdett említeni.

Szegény tatár! — csak ezt ne tette volna! — . . .

— Hallja az ur! hogy itt henczegett, azt szó nélkül türtem, azzal nem törődöm, de mert a bátyámat gyávának nevezte, azért meglakol. Majd megtanitom én az urat becsületre, tisztesség tudásra! E szavakkal fordult Sarlay Győző, athletai termetű fiatal gazdatiszt a báró urhoz s hogy szavainak ő is nagyobb nyomatékot adjon, olyan magyar ötöst adott a báró urnak, hogy az tiz percig arcán őrizte a jól sikerült photographiáját.

Hogy a báró urnak inába szállott a bátorsága és semmi kedve nem volt hozzá, hogy az ötöst apróra váltva visszaadja — az nagyon természetes, valamint az is, hogy ily körülmények között kénytelen volt kihívni a gazdatisztet.

Hazigazdánk váltig mondogatta: — Nem kell komédia csinálni, nem így kell megvédeni a becsület; — ez a gyönyörű ékes-szólás nem használt semmit.

— No hát legyen, ha muszájn. Donnervetter! Ez nem tréfa

dolog! Ez lesz a báró ur tizenkettedik párbaj... A'duczent! Dás is k'an kleinichkeit! En gros! mondta az öreg ur nevetve és elővett két pisztolyt a mika szőlőkerülőé lehettek és megtöltötte.

A rögtönzött segédek kimérték a távolságot, szembe állították a feleket és olvasni kezdtek: egy, ket-tő, há-á-á-rom!

E perczen kilötte pisztolyát a báró ur és egy éktelen nagy lyukat hasított — a levegőben.

Azután lőtt a gazdatiszt és talált.

Ha tigris vért lát, vérszomjas lesz és üldözi megtámadóját. Hanem azért ne tessék megijedni, a báró ur nem így tett! De-hogy! Dehogy!

Mikor a vörös foltot észre vette hófehér ingén, hát minden teketória nélkül, egész bátran elájult és a földre esett. Ne busuljanak kérem, nem nagyot esett, mert kicsi ember volt! . . .

A jelenlevők mind oda szaladtak, hogy segélyben részesítsék. A báró ur ott feküdt lázasan... szemei lehunyna... Seblázban? gondolják önök. Ördögöt is! Hiszen a jószívű német, golyó helyett fekete szőlővel töltötte meg a pisztolyokat s a piros foltot csak a szőlőleve idézte elő.

— Hideg vizet a feje lágýára, majd jobban lesz; mondta az öreg ur s ugy is volt.

Potluz.

SZERKESZTŐI KISPOSTA.

Sanyi. Ön egy rendkívül udvarias levélben egy érczet küld be azon megjegyzéssel, hogy „a „P-i H-p“ f. hó 28-ik számából van idézve.” Köszönjük a figyelmet, de hasonló idézetekkel mi nem foglalkozunk. Némileg el van maradva az irodalmi kortól, de jólelkűségének fényes bizonyítéka az idézet forrásának hű megnevezése. Enélkül talán fel is ültünk volna. **Hozentrager Max.** A műfordítás nagynehezen lebillentette a közölhetőség mérlegét. **S. A. Szombathely.** A Conjugációnak folytatása is jó. Ön azonban rendkívül szereti a személyeskedést; előbbi küldeményeiből is alig győztük kihuzni a helybeli csipkedéseket, a „Torma“ szerkesztője ellen pedig különösen éleskedik. Mi is olvastuk azt a koszorúval körítve közlött „kitüntetését“ a Torma szerkesztőjének, hogy egy főúr egy ár inggombot ajándékozott neki, amiért az arcképét közölte a lapban, de pegazusunk soha nem vette volna észre. Az ön versét sem adhatjuk belül a hasárok szalójában, legfőkébb (mert igen-igen kirí) ide állítjuk a pitvarunkba:

Igaz, — „jól esik a sajtó munkásának,
Ha küzdelme elismerést talál,
Hát még neked, kinek önéletrajzot is
A sajtó egy más munkása csinál.

Küzdöttél — és mi lön méltatlan jutalmad?
Érte lovagzá ütöttek téged;
A lét küzdelme szerzé meg neked azt, mit
Nem kerestél — „udvarképességed.“

Voltál diáknak, ágens s tudja ég mi minden,
(Istenem, mily sokoldalú geni!)
Most szerkesztősdit játszol, ha mást se tudsz, mint
Más írta czikk alá „Tormá“-t tenni.

Ifju éveidben halakkal játszottál,
Most revolver kedvencz játékszered;
Kleptomaniá szellemi térre szorult,
Másolsz vegyest író — schkriblereket.

De mondd, ha nem „biuság mondatja véled,
Hogy utolért a főberezeg kegye,
Szerénységed tiltja-e hirdetni azt is,
Hánynak ért utol már botja vagy keze?]

O. M. Apez. A multkori küldemény gyengékedett. Annál életerősebb volt a mostani (épen halottak napja levén) be is iktattuk.

A „Győri képes naptár“

(Garabonczyás Diák kis naptára, e héten megjelenik.)

Ára 25 krajczár.

Hirdetések a nagy naptárba még mindig felvétetnek.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

Szávay Gyula.

(Teleky-utca 15. sz. I. em.)

Árlejtsési hirdetmény.

Győrme gyében fekvő a vallásalap tulajdonához tartozó pátkai birtokon lévő épületek helyreállítására 2825 frt 87 kr engedélyeztetvén, ezen munkáknak vá-

latat utjáni biztosítása czéljából, zárt írásbeli ajánlattal egybekötött szóbeli árlejtés 1885. november 14-ik napjának d. e. 10 órája tüzetik ki a somlyóvásárhelyi közalapítványi számtartósági irodába, hol a feltételek és építkezési ügyiratok előre is megtekinthetők.

Zárt ajánlatok csak magyar nyelven szerkeszthetők 50 kros bélyeggel ellátandók; a fent engedélyezett összegnek megfelelő 10% bánatpénzzel ellátott ajánlatba — az ígértet betűkkel és számokkal kiírandó, valamint annak is határozott kifejezés adandó, hogy az ajánlatot tevő a feltételeket ismeri és elfogadja.

Írásbeli zárt ajánlatok csak a szóbeli árlejtés megkezdéséig fogadtatik el; későn érkezett távirati uton tett, jelen hirdetésben mondottaktól eltérő, avagy utó ajánlatok egyáltalán figyelembe vétetni nem fognak.

M. kir. közalap. számtartóság.

Legjobb minőségű

télikabát-szövetek

divatos

öltöny- és nadrág-kelmék

igen jutányos áron kaphatók

Schnabel-testvérek

posztó-raktárában

Győr, Kazinczy-utca 10.

WALSER FERENCZ

első magyar gép- és tüztöltőszer-gyár, harang- és érezöntőde Budapesten, Rottenbiller-u. 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelt belhoni gyár különleges készítményei: Fecskendőgépek

tüztöltő-egyletek, városok és falusi községek részére

Harangok és azok szabadalmazott fölszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági czélokra, minden czélnak megfelelő szivattyuk. Vállalkozik tüztöltőegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjamosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknel és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett. **Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.**

Egyedüli belhoni szivattyugyár.

1001. szám.
1885.

Árverési hirdetés.

Alulírott kiküldött végrehajtó az 1881. évi LX. t.-cz. 102. § a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a győri kir. törvényszék — mint esőbíróóság 1885. évi 4650. számú végzésével Brüder Pfohb és társai foglaltatók, ugy a csődhitelezők részére Jáhn Viktor esődügyében, illetve végrehajtást szenvedett ellen a csődleltárilag összeirt, továbbá végrehajtásilag lefoglalt összesen 3952 frt 67 kr-ra a kitüntetett rövidáru cikkek elárvereztetése elrendeltetvén s annak foganatosítására alulírt bírósági végrehajtó lett a győri kir. jbiróság 1885. 6365. sz. a. tett kiküldő végzésével megbizva, az árverésnek megtartására határidőül 1885. évi november hó 13-ik és következő napjának mindenkor d. e. 9 órája tüzetik ki: — amikor is bíróságilag lefoglalt, illetve esődleltárilag összeirt rövidáru cikkek Jáhn Viktor Fehérvári-utca 8. sz. a. boltjában az 1881. 60 t.-cz. 107. és 108. §§-ai szerint a legtöbbet ígérőnek készpénzfizetés mellett, szükség esetén becsáron alól is el fognak adatni.

Felhivatnak egyuttal, mindazok a kik a lefoglalt tárgyakra oly elsőbbséggel bírnak, mely az ezen ügybeni végrehajtási iratokból ki nem tűnik, miszerint elsőbbségi igényeiket az árverés megkezdése előtt szóval vagy írásban alólírt végrehajtónál az 1881. 60.

t.-cz. 111. §-a értelmében a különbeni következmények terhe alatt bejelenteni el ne mulasszák.

Kelt Győrött, 1885. évi okt. hó 27. napján.

Kelemen Ignác s. k.,
kir. bir. végrehajtó.

ÉRTESETÉS.

Van szerencsém a nagyérdemű közönséget tiszteletteljesen értesíteni, — miszerint a

„Fehér hajó“-hoz címzett

jó hirnevű

szállodát

október 1-én átvettem.

A szálloda ujonnan lett berendezve, ugy, hogy minden tekintetben megfelel a mai kor igényeinek és kényelemnek.

Oda fogok törekedni, hogy pontos és előzékeny kiszolgálás által tisztelt vendégeim teljes meglegedését kiérdemeljem.

Magamat a nagyérdemű közönség szives pártfogásába ajánlva, maradtam kiváló tisztelettel

Schöpf Gyula,
vendéglős.

A Forti-féle sebtapaszról.

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő, fájdalomcsillapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűsége miatt gyökeres gyógyulást eszközöl különösen bajokban. Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértések, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrázás, darázs- vagy méhszurások, bujasenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzített daganatok, gümők, tályogok (fogytályog is), pokolvar (carbunculus), pustula maligna), megkeményedések, genyvedések, vérkelesek, minden mirigybetegségek, görvélyes tökéletesen megszabadítja. Végre a testbe teljesen belemélyedt bármilyen szálka, darázs vagy méh fulánkja eszupán ezen tapszrak rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy azután a testből közönségesen szabad kezzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihúzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik. **A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaké 1 frt,** használati utasítással együtt. Postán küldve 20 kr-rel több.

fekélyek, fagydaganat, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszivaacs, csontszú, kifíczamítás és megrándulások, helyi esz, továbbá a szülés utáni lábsebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már esirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét megelőzésével — egyedül ezen jeles sebtapsz használata által menekült meg. A fül-nyílalás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hatásos szolgálatot tesz. — Hólyag-tapsz vagy mustárliszttől borogatások után használva, méltán valóságos enyhizernek nevezhető, mint-hogy nem eszupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalomtól azonnal lyeneket gyakran olvashat az ember.

A száz meg száz köszönőlevél közül közlünk egyet, mindenki megítélheti, hogy ez nem aféle gyártott reklámlevél, amelyeket gyakran olvashat az ember.

Tekintetes Ur! mélyen tisztelt férfit! Ön nagybecsű és a szenvedő emberiségnek oly kiszámíthatlan előnyt biztosított tapszát megkaptam, sietek Önt tudatni, mikép Práger Béla nagy-kanizsai gyógyszerész urral a tapsz árulása végett értekeztem, ki is hajlandónak nyilatkozott a bizományosságot elvállalni, szerintem lehetséges volna azt neki azonnal küldeni és vele üzleti összekötést nyitni, — ezt annál inkább is kívánom, mert ott hiszem, hogy nagyobb kelendőségnek fog örüdeni, mert igazán megvallva, e tapsz megbecsülhetlen oly házi kincs, melyet mint nélkülözhetlent, mindenki használ tarthat, én már számosak baján ennek segélyével segitettem, a számosak közül csak azt említem fel.

Az eszteregnyei biróné alig 3 hetes csecsemőét a halál elragadta, a különben jól táplált anya emlőiben a tej gyuladást idézvén elő, már e szegény anya negyed napra oly lázas állapotba jött, hogy sem éjjel, sem nappal egy perczet sem volt képes nyugodni, már-már a kétségbe-esés örvényének szélén állt, midőn esetlegesen a sors házához vitt, hol értesültem e borzasztó fájdalom, szóval e kínos állapotról, meggyőződtem, eszembe jött Önnel tapsza, férjével azonnal Kanizsára rándultam, a szenvedő asszony részére a tapszt megvettem, azt rögtön kiküldöttem, utasításom folytán azt felrakták és képzelje el a hallatlan eredményt, a nő még azon éjjel több óráig aludt és harmadnapra már csak az anyai emlőn a gyuladásnak homályos jelei láttattak, így e szegény nő az Ön kitűnő tapsza folytán nemcsak a borzasztó szenvedéstől, de attól is, hogy a női egyik kellemékességét képező emlője kifakadástól, ezzel a kisebbedéstől megmentetett.

Volt eset egy igen tisztelt és becsült uriháznál, hol szinte a nő bal kezén sérülést kapott, — a gyuladást az orvosi segély nemhogy eloszlatta volna, sőt az a seb tovaerjedése és erősebb gyuladása által mindig nagyobb és nagyobb aggodalmat idézett elő, míg végre az Ön tapsza itt is a leghathatósban működött, a gyuladást, ezzel a lázt is eloszlatta, nálam igen természetes, hogy folyton a háznál készen van, mihelyt elfogy, azonnal más rendeltek, természetes, hogy többnyire csak a szenvedők közt osztatik ki, míg nem tudják elegendőleg a jótékonyágot megköszönni. Tisztelettel maradván a tekintetes urnak kész szolgálója, Nagy-Kanizsa, június 17-én, 1876. **Kovács szolgabíró,** s. k.

Központi küldeményező raktár Budapesten: Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12 sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszerésztárában, Győrött: Stirling Károly, Lippóczy M. és Mehlshmid József gyógyszerész uraknál. Ezen kitűnő hatású, nem eléggé ajánlható gyógyszer készítője FORTI LÁSZLÓ.